

Trong tuần lễ từ 12 tháng T, các M đã bắt đầu những tiết mục kỷ niệm ngày nơi chiến bùng nổ 150 năm trước đây.

Cũng vào dịp này cuốn sách và cuốn phim "Gone with The Wind" (Cuốn Theo Chiều Gió) với bối cảnh là cuộc nơi chiến đã được những người ái mộ, những "Windies" nhắc nhở đến nhiều, nhất là tại Atlanta và vùng phía đông, nơi có vị trí của tòa lâu đài Gone With the Wind.

Hình: AP / Clark Gable và Vivien Leigh (vai Rhett Butler và Scarlett O'Hara) trong bộ phim Cuốn theo chiều gió, 1939

Sau khi quân đội miền nam thất trận, tướng Lee nói với các hàng binh dưới quyền ông rằng: "Hãy thả bỏ lòng hận thù và để cho con cháu của quý vị như những đứa trẻ là để quên đi, là công dân của nước M."

Trước ngày đông ngày tháng Ba 12 tháng T năm nay, tiếng gọi bác nông dân từ thị trấn Sumter, thuộc hạt Charleston, bang South Carolina, diễn ra cuộc nơi chiến bùng nổ cách nay 150

năm.

Đó là một giờ khắc sâu xa nhất của dân Mỹ trong lịch sử nước Mỹ, và theo nhu cầu phòng thủ đi n, đó cũng là giờ phút mà nước Mỹ hiện đại đã hình thành.

Trong suốt nhu cầu thập niên qua, một số đông dân Mỹ hàng năm vẫn đến đây để chứng kiến việc diễn ra i giờ phút lịch sử đó.

Đúng vào 4 giờ 30 phút sáng ngày 12 tháng 1 năm 1861, đại úy George S. James chỉ huy tiểu đoàn pháo binh của quân miền nam hướng về phía bắc tấn công vào đền binh của quân miền bắc đóng trong thành.

Trong lúc giờ khắc lịch sử này diễn ra i, người đó một ban kèn đồng tấu bản "When Jesus Wept" (Khi Chúa Ki Tô khóc i).

Cuộc n i chi n đại diện cho những cảm nghĩ khác nhau trong lòng người dân và những lý giải khác nhau cho những nhà sử học.

Nguyên nhân chính xác của cuộc n i chi n hiện còn trong vòng tranh cãi, một số chuyên gia cho rằng cuộc chi n xoay quanh quyền của các tiểu bang để tách khỏi liên bang. Những người khác cho rằng 11 tiểu bang miền nam đòi ly khai vì muốn bảo vệ chế độ nô lệ mà Tổng thống Mỹ Abraham Lincoln thấy đó muốn bãi bỏ.

Ngày đó kinh tế miền nam dựa vào nông nghiệp. Nô lệ là lực lượng lao động quan trọng để làm việc trên những đồn điền trồng bông vải và những hoa màu khác, cũng như để giúp việc nhà.

Cuộc n i chi n kéo dài 4 năm với chứng 600 ngàn người t vong.

Táng bßi trßn mißn nam Robert E. Lee đã đưa hàng quân đi mißn bắc tßi Appomattox, bang Virginia và đưa phe thua ng trßn đi xß vßi tßt cß cung cách hßt sßc kính trßng.

Ngßi ta vßn thßng nhß đßn nhßng câu chuyßn đßc thußt lßi trong sß sách vß quyßt đßnh khó khăn cßa tßng Robert E. Lee khi ông tßch ißi mßi giß quyßn chß huy trong quân đi mißn bắc đßch n phßc vß cho mißn nam vì quê quán ông ß Virginia, mßt bang mißn nam, cùng nhßng câu chuyßn vß đßc khißm tßn cßa ông trßc nhßng chí n tích lßng lßy cũng nhß nhßng thßt bßi mà ông trßi qua.

Sau khi quân đi mißn nam thßt trßn, ông nói vßi các hàng binh đßi quyßn ông rßng: "Hãy tßbß lòng hßn thù và đßthß hß con cháu cßa quý vß nhß rßng hß đßu là đßng bào, là công dân cßa nßc Mß."

Nhßng gì mà vß tßng lãnh này đßt đßc nhßng lßi ít đßc ngßi Mß bißt đßn là nhßng thành quß trong nhßng năm sau khi cußc chí n đã tàn.

Ông nhßn chßc Vißn trßng mßt vißn đi hßc nghèo đang bên bß vßc khánh tßn, đi hßc Washington ß Lexington, bang Virginia.

ßchßc vß này, ông không nhßn mßnh đßn nhßng môn hßc tßchßng, cß đißn nßa, mà chú trßng nhißu đßn vßc gißng dßy cho sinh viên nhßng kß năng thßc tißn đß có thß giúp tái thißt mißn nam.

Chßng trßnh đßu tiên cßa nßc Mß gißng dßy vß ngành báo chí đßc đßm áp dßng ß điß hßc này là mßt thí dß đißn hình. Các lßp dßy vß kinh doanh, khoa hßc và nông nghißp là nhßng thí dß kß tißp. Đßc đßt tên là "Washington and Lee University," giß đây trßng điß hßc tß và nhß này phát trißn thßt tß đßp.

Cũng liên quan đßn cußc nôi chí n nam bắc kéo dài tß năm 1861 đßn năm 1865, 75 năm sau, nhà văn mißn nam Margaret Mitchell đã cho ra đßi cußn "Gone with the Wind" (Cußn Theo Chißu Gió).

Đây là một tiểu thuyết lãng mạn trong bối cảnh trỗi dậy, trong và sau cuộc nội chiến và nội chiến tình yêu lãng mạn và vô vọng của nhân vật chính Scarlett O'Hara, một cô gái đẹp tuyệt vời, con nhà trỗi dậy giàu có của miền nam trỗi dậy khi chiến tranh bùng nổ và một hôn nhân đẹp với một người chồng, khi cô nhận thấy rằng cuộc sống là cô yêu chồng, Rhett Butler, vào lúc mà Rhett Butler không còn kiên nhẫn để chịu đựng cuộc hôn nhân trong đó người vợ ôm một nỗi sợ hãi và một người đàn ông khác.

Rhett Butler là một thanh niên miền nam trỗi dậy, giàu có, lạnh lùng nhưng một người miền nam khinh thị vì đã "vượt rào" làm ăn với miền bắc. Điều chính mà tác giả muốn nêu bật là ý chí sắt đá của con người trong việc tìm kiếm hạnh phúc cho mình và lên tiếng phản kháng và hoang tàn đổ nát.

Cuốn tiểu thuyết của Margaret Mitchell ra đời năm 1936 và tức khắc chinh phục độc giả không những tại nước Mỹ mà còn khắp thế giới.

Vào năm 1946, tức là 10 năm sau, cuốn tiểu thuyết này đã bán được gần 4 triệu bản, đến năm 1965 số bán lên đến 10 triệu cho nước Mỹ không thôi. Gone with the Wind còn được dịch ra 25 ngôn ngữ và 29 quốc gia.

Không những thế, 3 năm sau khi được xuất bản, Gone with the Wind đã được quay thành phim, gần như đây là cuốn phim màu technicolor đầu tiên của điện ảnh Hoa Kỳ, và chiếm 10 giải Oscar, làm say mê khán giả khắp năm châu với hai diễn viên gạo cội Clark Gable và Vivien Leigh.

Cuốn phim được chiếu ra mắt tại thành phố Atlanta, bang Georgia, quê hương của Margaret Mitchell và cũng là thành phố lớn của miền nam trỗi dậy thiếu vắng trong cuộc nội chiến.

Cho đến nay, du khách đến với thành phố Atlanta thường ghé xem viện bảo tàng Gone with the Wind tại Marietta, cách Atlanta chừng 25 kilomet, trưng bày những tài liệu, vật dụng liên quan đến cuốn phim Gone with the Wind.

S thành công của cuốn tiểu thuyết cũng như cuốn phim là một niềm hạnh phúc cho người dân miền nam, nhất là cư dân tại Atlanta.

Cho tới nay vẫn còn một số khá đông người say mê cuốn tiểu thuyết và cuốn phim, họ thích những trang phục, cách bài trí của miền nam thời đó được thể hiện trong cuốn phim, rồi họ lập ra những hội để gặp gỡ nhau, để khoác lên người chiếc áo mà nhân vật Scarlett đã mặc trong phim, diện lại một số cảnh trong phim, trên thiết nhà của theo nhà căn nhà của đến đến miền nam trong phim; người ái mộ như thế được gọi là "Windy".

Những chi tiết nào về cuốn tiểu thuyết hay cuốn phim được tiết lộ đều được coi là quý như vàng. Trong những dịp hội họp của các "Windies", người ta thường những diễn viên từng có mặt trong cuốn phim Gone with the Wind xuất hiện để tham gia và ký tặng.

Hầu hết các diễn viên chính trong phim đã qua đời, những người xuất hiện là những vai phụ còn sót lại khi đóng phim. Cô bé 4 tuổi, diễn viên Cammie King Conlon, thay vai con gái như của Rhett Butler và Scarlett O'Hara, cũng đã qua đời năm ngoái, thọ 76 tuổi.

Hiện nay chỉ còn một diễn viên quan trọng trong phim còn sống là Olivia de Havilland, từng đóng vai người vợ hiện Melanie của Ashley, mối tình vô vọng của Scarlett O'Hara. Người ta không thấy bà xuất hiện tại những buổi hội họp của các "Windies" vì hiện bà sống ở Paris và năm nay đã 94 tuổi.